

פָּזְן מַתְתִּיחֹן

בן יוסף ומרימ. נולד ביום ג' במנח' אב תרפ"ה (1925) בשושן הבירה בפרס. בהיותו בן חמש עלו הוריו לארץ והתיישבו בירושלים. למד בתלמוד תורה "אור חיים" ובבית-הספר "דורש ציון". מוריו ומחנכיו ראו בו נער בעל מידות טובות ובעל כשרונות. משגmr את בית-הספר פנה לעובדה. היה נציג ופירנס גם את אמו שנחאלמנה ואת אחוותו. בימי המצור על ירושלים התנדב עם מכונתו לשידות האספקה. גיס לפעולה זו גם את אחיו דוד ויחדיו פרצו פעמים מספר את

שרשת האויב והצילהו לספק מזון ומים לתושבי ירושלים הנצורה. בהתחלת ההפוגה הראשונה, ביום 19.6.1948, נסע בשירותה למל-אביב להביא מזון. כשהעצרת השירה בשער-הגיא כדי לבדוק עליזדי אנשי או"ם, ירד מהמכונית ונפצע ממויקש. רגלו נחרסכה ולמהרת מות. הובא למנוחת-עולםם בבית-הקבורות בסנהדריה בירושלים. אחיו חלה מרוב צער ומת בעבר שנה, השair אחרינו אשה ותינוק.

